

Een christelijke reactie op het volwassen zijn van een baby

Voor veel mensen met een christelijk geloof of zelfs gewoon een geloof in God komt vaak de vraag 'hoe past dit in mijn geloof'? Wat vindt God zelf hiervan? Is dit verkeerd of slecht om te doen?

Het is misschien tijd om hierover een discussie te voeren en gedeeltelijk te zien wat God Zelf hierover te zeggen heeft. Laten we eerlijk zijn en zeggen dat er geen gebod is: 'U zult geen volwassen baby zijn'. We zullen de vraag moeten behandelen door dieper te graven!

Ik ben een Christen, wedergeboren, liefhebbende God en probeer Hem te dienen en te gehoorzamen. Ik lees (bijna!) Zijn Woord dagelijks en probeer Gods wil voor mijn leven te kennen. Maar mijn hele leven ben ik me bewust geweest van deze zeer krachtige drang om een baby te zijn en net als zoveel andere mensen komt het in conflict met mijn wandeling met God. Dit wil niet zeggen dat het noodzakelijkerwijs verkeerd is, maar de kracht van de regressie drang voelt nog steeds als een conflict. Het conflict kan me afleiden en van streek maken, maar grotendeels omdat ik niet wist hoe ik ermee om moest gaan en zoals al het andere met het zijn van volwassen baby, was er niemand om te vragen.

Dus hoe gaan we ermee om?

Laat me je eerst een korte persoonlijke ervaring vertellen. Nu zal ik vooraf zeggen dat geen enkele persoonlijke ervaring een vervanging is voor het Woord van God. Als christenen moeten we accepteren dat de Bijbel de autoriteit heeft om onze meningen of overtuigingen te negeren, geen uitzonderingen. De bijbel heeft echter niets expliciet te zeggen over het volwassen zijn van een baby, dus we moeten dieper graven.

Enkele jaren geleden worstelde ik - zoals altijd - met het feit dat ik een volwassen baby was en het feit dat niets dat ik ooit deed, enig verschil maakte. Ik kon het niet stoppen. Ik kon het niet goed aan en ik was mateloos gefrustreerd. Ik was ook in conflict over hoe het samenging met een actieve christen. Toen ik op een avond tijdens het bidden geloofde dat God sprak en eenvoudig zei: "*nu is het jouw tijd*". Dit was rond de tijd dat Rosalie en ik ons ouder / kind-relatie leven begonnen te implementeren en het zorgde voor een onmetelijke verbetering van ons leven. Maar wat we niet in het boek hebben gezet, was dat de sleutel voor mij om dit na te streven die simpele vier woorden van God waren die in wezen zeiden dat het oké was om te zijn wie ik was. Dit was een openbaring van de hoogste orde! Voor veel christenen is de grootste vraag waarmee ze worden geconfronteerd niet WAT te doen, maar eerder 'is het juist om te doen?'

Die vraag is niet eenvoudig omdat het antwoord geen eenduidig 'ja' is. Het is geen excuus voor carte blanche om te doen wat je wilt. Laten we dus mijn ervaring met rust laten, laten we eens een Schriftgedeelte bekijken om te zien wat het te zeggen heeft.

Laten we beginnen met het eerste gebod:

*'Ik ben de Heer, uw god, die u uit het land Egypte heeft geleid, uit het slavenhuis. **U zult geen andere goden voor mij hebben.**' (Exodus 20: 2,3)*

Ik wil hiermee beginnen door vanaf het begin vast te stellen dat God altijd de prioriteit moet zijn en dat we niets of iemand boven Hem mogen plaatsen. Uit persoonlijke ervaring weet ik dat de baby-drive buitengewoon krachtig kan zijn en er zijn zeker sommige mensen die AB boven de meeste andere dingen (en mensen) in hun leven plaatsen. Als christenen moet alles - inclusief onze AB-natuur - zich aan God onderwerpen. Dat is niet onderhandelbaar, maar ironisch genoeg levert dit voordelen op, geen nadelen.

Een christelijke reactie op het volwassen zijn van een baby

Ok, dat klinkt misschien niet bijzonder nuttig, maar het is cruciaal om het belang en de vooraanstaande positie van God te accepteren en te begrijpen in deze vraag die we stellen. Het helpt ons ook om het idee van te accepteren *grenzen* in wat we doen.

We accepteren (of zouden moeten) dat God onvoorwaardelijk van ons houdt op een manier die niemand van ons ooit zou kunnen begrijpen. Die liefde is voor altijd en is zelfs niet afhankelijk van het doen van de juiste dingen. Dat betekent echter niet dat we zijn vrijgesteld van het juiste doen. In feite zegt Paulus in Romeinen 6: 1

"... Zullen we doorgaan met zondigen opdat de genade overvloedig zal zijn? Zeker niet! ... "

We zijn gedwongen ons leven rechtschapen te leven en niet in zonde te leven.

En nu zijn we bij de kern van de zaak aangekomen. ***Is het een zonde om een volwassen baby te zijn?***

Heel eenvoudig is 'zijn' geen zonde. Zonden zijn onze acties - inclusief onze gedachten - die in strijd zijn met Gods maatstaven van rechtvaardigheid. Het is natuurlijk een verheven en onhaalbaar doel en de hele reden dat Jezus ooit op aarde is gekomen. Een volwassen baby zijn is op zichzelf geen zonde. Hoe we dat uitdrukken, hangt echter wel of niet af van wat we doen.

Er is een beroemde uitspraak van Jezus die me altijd veel troost geeft. Uit Matteüs 9:14

"... Laat de kleine kinderen tot Mij komen, en verbied ze niet; want daarvan is het koninkrijk der hemelen. "

Ik heb dat vele jaren geleden gelezen en begrepen op een manier die mijn geloofsgenoten nooit konden. De preek zou kunnen spreken over 'als kind komen' tot God door kinderlijke reacties en geloof aan te nemen. Maar voor mij is kinderlijk zijn een tweede natuur, want ... IK BEN EEN KIND op zoveel manieren en zo vaak.

Ik heb een kinderbijbel gelezen terwijl ik achteruit ging en ik reageerde er gewoon op zoals een kind dat zou doen. Ik heb zo weinig gebeden en de gebeden zijn die vreemde mix van volwassenen en kinderen waarvan ik weet dat God ze zo goed begrijpt.

In dit opzicht kan een volwassen baby ons zelfs dichter bij God brengen als we dat toestaan; om onze regressieve onvolwassenheid en ons wonder met grote ogen op Hem te laten richten. Het was een verrassende openbaring voor mij dat een volwassen baby zijn een positieve invloed zou kunnen hebben op mijn wandeling met Hem!

Maar er is meer aan de hand dan dat en we weten het allemaal. Het gaat over gedrag en attitudes die we als baby's uitdrukken waarmee we moeten omgaan.

We leven in een tolerante wereld die zoveel toestaat dat duidelijk in strijd is met de normen die God voor ons stelt. De voor de hand liggende en meest krachtige voor ons allemaal als volwassen baby's is de kwestie van seksueel gedrag. Of je het nu leuk vindt of niet, de bijbel is vrij duidelijk over wat Gods seksuele gedragsnormen zijn. Het veroordeelt seks buiten het huwelijk, dwz seks voor het huwelijk en overspel. Dit zijn niet veel populaire overtuigingen voor veel mensen, maar als we onze christelijke overtuigingen serieus willen nemen, moeten we de hele leerstelling omarmen, niet alleen kiezen wat we leuk vinden en de rest afwijzen. Dat is zeker een theologische tirade, maar het is de kern van het probleem.

Alleen omdat we volwassen baby's zijn, geeft ons geen speciale dispensatie om Gods wetten te overtreden.

Een christelijke reactie op het volwassen zijn van een baby

In ons boek bespraken we veilige zones en onveilige zones voor regressief gedrag. In deze context kunnen we wat bot zijn en de JUISTE ZONES en VERKEERDE ZONES beschrijven. Er zijn gedragingen waarvan we *weten* dat ze verkeerd zijn volgens christelijke principes. Dit zijn dingen die we moeten vermijden.

Er is niets zondigs aan het dragen van luiers, maar als het dragen van een luier je zondigt, dan moet je dat gedrag aanpassen of andere stappen ondernemen om het zondige gedrag zelf te vermijden. Maak geen excuses!

Jakobus 4: 7 "Onderwerp je aan God ..."

Uiteindelijk is misschien de ultieme sleutel juist dat - om je aan God te onderwerpen en te leven volgens het patroon dat Hij ons zo goed mogelijk heeft gegeven - inclusief fouten!

"... Een prachtige definitie van wat het betekent om je" te onderwerpen "aan God. Het betekent om jezelf te ordenen onder het bevel van een goddelijk gezichtspunt in plaats van te leven volgens de oude manier van leven gebaseerd op een menselijk gezichtspunt. Het is een proces dat onze eigen wil overgeeft aan die van onze Vader. "

Ik wens je het allerbeste op je reis door het leven als een volwassen baby die het beste en het ergste van ons gedeelde dilemma leert combineren.

"Maar zoek eerst het koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid en al deze dingen zullen u worden toegevoegd." Matteüs 6:33

Michael Bent

www.abdiscovery.com.au